

Σχόλια. Καὶ τοὺς φρότέρους τῷδε ποιηθέντας, ἐγώ τοι
νέοις χάροντας δὲ τῷδε ποιηθέντας, καὶ μὴ τοῖς ἀρχαῖοις, οὐ
εἰς τὴν θυμελήν παρεισῆσαι φράτων. Προσδιδόντας.]

δηλ γύρας ως ὡρ η καταλείποντας. Μάλινς ἐρχεταις
και μηδίταις ποιητής. Τὸν ἀντιστάλων.] καὶ τῇ ἀντα-
γωνιστῶν. φοιτῶσι ἔτει εὐδοκεμένοι Μάλινς, πολλὰς νίνις
ἀπελείκατο καὶ τῇ μὲν ἐναντίας. ιείς δὲ, αφοίτης παρερ-
χόμενος. Ψάλλων.] τοὺς βαρύτιτδας τάσσοντας οἱ λό-
γοι. τοὺς βαρύτιτδας ἀν λέγοι. Φράμα δέ τοι τῷ Μαλιν-
τος. ή τῷ βαρύτιτδος εἴδος ὄργχινος μουσικός. τιμεργήζων μὴ
ὅτι καὶ ὄρνιθας ἴστοιστε μέριμα. ἔχετε τοῦτο λυδούς σε-
ψινας καὶ βατσάχες. ἕτοι τοῖς γεώματος εἴδος τῷ βατσά-
χεον. δῆλο τέττα καὶ βατσάχες ιμάτιον. ἔχοντο δὲ τα-

Εἶτα Κρεπτίν μεμνημένον, ὃς πολλῷ ρύσσας
πότ' ἐπάγω,
Διὰ τὴν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς σάσεως
ωφέλασύ εφν,
Εφορεῖ οἱ δρῦς, καὶ τὰς πλατείας, καὶ τοὺς ἐχθροὺς
αερετελύμνας,
Αὐτοὶ δὲ οὐκ οἷς ἐν ξυμποσίῳ, πλέον Δωρεῇ συ-
ντοπέδιλε,
Καὶ, Τέπτονες δὲ παλάμων ἔμνων. Τοις οἷς Ἐπ-
σεν ἀκέντον.
Ναιοὶ δὲ οὐ μέντις ἀπὸν ὁρῶντες ωφέλιμοι εἰσή-

Εκπιπτόσθων τῇ μηλέεσσων, καὶ τὰ τόνυσ οὐκέτι
ἔμοντες,
Τῶν θ' αρμονιῶν σύγχασισσῶν, ἀλλὰ γέρονταί
τελεόρρει,
Ουαερ Κονναῖς, σέφανον μηλέεσσων αἴσιον, δίψηδι
δπολωλώς,
Ον χειώ σῆμα τας αερτίεας νίκας πίνειν εἰ τι
Πρυτανέιω,
Καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶθα λιπασθεῖν τελείω
Διονίσω.

Σχόλια. Ος τολμέ^{ρεύ}σεις.] οἱ γῆ λαύρως ποτέ μοι
ρέοντες Θεού τὸ γῆς αὐθεσύρετο μέρος διὰ τῆς ρέστης. του-
τέσι εὐδαιμονίας τολλάκις. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιπ-
πικοῖς. τότε τοίνυν τυφώνος πολλαῖς ρέοντος καθ' ὑπῆρ-
δοκεῖ δέ μοι Αεισοφάνης ἀφ' ὧν εἴπει Κρατίνος τοῦτοι εἰ-
πει μεγαληπορῶν, ὅποι τάτων καὶ έταιροί τους πειπολεῖ εἰπέ-
νται. ὁ γῆ Κρατίνος ἔτω πως εἴσαι ἐπίνεστεν εν τῇ Πυλίνῃ.
Αναξ Απολλον τῷ μὲν ἐπών τῷ δὲ ρέυμάτων
Καναχῶν τηγανίδων εικάρενον σόμα
Ιλιαστὸς ἐν Θεριγγίτῃ ἀν εἴπομι Στίζη
Εἴ μη γαρ θητεύσει τις ἀπό τοῦ σώμα,

Ασταναται καπακι ύστε ποιηματον.
Ἔτοι οω χάρεν τίταν καὶ Αεισθάντης σφέτερος Κρατίνου
ταῦτα λέγει, η τὸ βέβαιον εἶπε σκότῳν ωρὸς τὸ ἔνεργεν τὸ^τ
Κρατίνον. Διὸ τὸ ιφελῶν ποδίων. Λαντί τε δέ τοι φράσε-
ως, ένιοι δέ τοι τὸν αὐτὸν γράφοσι. ωρὸς πάντα δὲ αὐτὸς
ἐστι διατελεύτης αὐτοῖς ήνας τοι Κρατίνος εἰρημένα. έπειτα
ηφέντος ποταμῷ παρέβαλεν έστιν αὐτὸς ἀδρώς ρέοντι. Η-
χέν τε φίλες ταῖς ποτίσσεις. οὐτε λάζαρος ρέοντος ίδματος
θάνειν ἔργον, ἵκον δυτοῖς εἰν κυρίοφον καὶ τὰ λοιπά ως
εἴπωνεν. Εἴτε τότο καὶ Αεισθάντης ως δηλούσαμεν ἐχή-
(πο τὴ τροπῆι. ἀλλως Τοθὸν τὸ φράσεως ἀκομήθον καὶ α-
πολοῦντον Κρατίνεις ἀλληγορεῖσθαι φασι τὸ ιφελέστατην)

Α βατραχίω τῷ στόχῳ πάτε, πορὶν δικιονοῦ λέγει γηρώς τῷ πορού-
ταισα. τὸ τιτερυγίσειν ἐπίπε, ως πορὸς τοὺς Λίμνας ἀν-
φέρων.

B ΒΙΣΕΤΥΣ. Εὐτάθιος. Φάλλειν, τὸ δὲ ὄργανον
μουσικῶν μέλωσεν. καὶ Φάλλεδη, τὸ φάλλοντας ἀ-
κροαῖσθαι. Φάλλων μὲν εἶτε Αεισοφάνης πὲ τοῦ Μέ-
γνητος, ὅτι δρῦμα ἐποίησε Βαρβίτιδας, ἢ Βαρβίτιδες
κατὰ τινας, τῷδε τὸν βάρβιτον, ὃ οὖν εἴδος ὄργανον
μουσικοῦ, ὅπερ τοιούτους εἶναι, τὸ πλευτόντον πρέ-
ειν, καὶ Φάλλειν ὅτι ὁ Δράματα Ὀρνίτας, Λινδὺς
Φῆνας, καὶ Θατράχους ἐποίησε, σὺν τῷ ἔλεξι πολε-
ρυγιών, λυδίων, θειών, καὶ βαπτόμενος βαρραχείον, οὐ-
παίσων πορὸς Τε βατράχον, ὃ οὖν εἴδος γεώματος.

Deinde Cratini memore est, qui quondam multe
laudis abundans,
Per apertos campos fluitabat, & à propria sede
reunifas
C Rapiebat quercus, platanos, atque omnis radici-
tus hostes.
Nihil autem in Symposio ille canebat, nisi, fcul-
nea Dorò,
Aut hoc, Hymnorum pulcrorum artifex. Sic
floruit ille.
Sed nihil eius vos nunc miseret, quem delirare
videtis:

D Cūm de sponda exciderint electra, neque corda
amplius insit:
Et commissura hiscant, sed cūm vetulus esset,
fluitabat,
Ve Connas, qui cūm siccum gestaret sertum, siue
obivit
Quem certè propter tot palmas bibere aquum
erat in Prytaneo:
E Neque nugas agere, sed unctum specure apud
alnum Dionysum.

Ἔνιαί ἀντὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ πόλεμος. Η τὸ μέγανθι ἀντεῖ
καλύπτοντος τὸν αὐτοῦ φελάσασθαι. Οὗτος ταῦτης ὁ πόλεμος
γέρας Φενίκης αὐτοῦ τὸν αὐτοῦ πόλεμον καὶ διστίγνος. οὐκ
τοῦ, μισθοῦ τοῦ αὐτοῦ, μισθοῦ τοῦ σωφρονοῦ λίτην. Διατάξαι τὸν
ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πόλεμου οὗτον αὐτοῦ τοῦ φράσσων. Σάσσεις δὲ
F Τοῦ ἀναχάσματος τοῦ ποταμοῦ. Καὶ τὸ σάσσεις αὐτούς σύρων. Π
οὺς δέ τοι γῆρας καὶ τὸ πολυποσίαν, σκέψοντος καὶ τρέψον
τος τοῦ Κρατίνου τὸ βάσιον. ἐφόρεις ἡ κατέβαλλε τοὺς αὐτούς
νικούμενος τῷράς αὐτοῦ τὸν ψυχήν τοῦ σόντας. τοῦτο εὔχθρος θεός, τοῦτο
πλέον τοῦ Καλλίτελεος. Προθελύματα, προρρήγεται
εἰσθασι γῆς εἰς ποταμοῦ τὰ δύο τοῦ ἔχθρας ὃν ταῦτα δέντρα
πειδάντα καταναλώσωσι αὐτούς τούς τοῦ ποταμοῦ τέμνονται
τοις τοῖς λευκοῖς, ταῖς ρίζαις τέμνεται, τοῖς τοῦ Κρατίνου σαμψιφορεῖ
τηνῶνται τοὺς ἀνταντωνισάσσεις. Αὐτοὶ τοις λευκοῖς πάλιν οὐ
μέθυστοι αὐτὸν φέρεται λαβαλί τοῦ Κρατίνου. τοις λευκοῖς εἴτε πάλιν φο-
G σιν τοῖς συμποσίοις ωδὴ λευκοῖς ποιεῖται τοις, προκατα-
λαμβάνοντος αὐτὰ τοῦ Κρατίνου. Δωροὶ συκοπέδιλε.] Κρα-
τίνα μέλεις ἀρχή. συκοπῶν δέ τινα ἐκμετίνος δωροδόμου
καὶ συκοφάντην τέτο εἴπειν. Τέλοντος εὔπαλάμων.] τέ-
κτονες πάντες οἱ τεχνίται. καὶ τέτο ἡ, εἰς τοῦ Βύρωνος
Κρατίνου εὔπαλάμων ἥ, εὐθεγεχειστοιμένων ἢ σωτεί-
γμάθειν. Παραληρύντα,] διέπαροντα καὶ αὐτούς νευτα-
ταῦτα αἰκάλες δοκιμάζοντας Κρατίνος, ἕραστε τοῖς Πιτύισι. διεκπε-
ρισταῖς